

[Jørgen Junior.]

del af aftalen, den altovervejende del af økonomien er u-landshjælp, og som følge deraf må fremskridtspartiet i konsekvens af vor indstilling til u-landshjælp naturligvis stemme imod.

Samtidig kan jeg benytte lejligheden til at sige, at vi stemmer ja til et fortsat samarbejde inden for Europa, vi udtrykker i hvert fald vor positivitet over for dette samarbejde. Vi er indstillet på, at Europa skal have gode samhandelsforhold med resten af verden, men vi er ikke indstillet på, at Europa skal give almisser til de oversøiske lande.

Kristine Heltberg (SF):

Som der er skrevet i betænkningen angående dette forslag, skulle vi gøre rede for vores stilling til konventionen lige umiddelbart før afstemningen.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der i SF's gruppe er forskellige synspunkter på denne sag, og jeg vil her bare nævne nogle af de punkter, jeg som repræsentant for et flertal mener er væsentlige for vores stillingtagen.

Vi kan godt se — og jeg vil ikke gentage, hvad jeg sagde under førstebehandlingen — at der er en række positive træk ved Lomé-aftalen, træk, som gør, at vi ikke mener, det vil være rigtigt at stemme imod den; det er specielt stabiliseringsordningen, det er mangelen på genpræferencer, og det er støtte- og bistandsordningerne som sådanne. Men der er væsentlige punkter, hvor vi alligevel må være på vagt, og som vi er utilbøjelige til at godkende, både ud fra principiel stillingtagen og i den ganske særlige situation, man står over for angående bistandshjælpen og samarbejdet med u-landene. Det er følgende punkter:

For det første er det det helt overordnede, at man må stadig væk betragte EF's politik over for u-landene som en udpræget neokapitalistisk politik. Bevares vel, hvis man skal udtrykke det billedligt, så er det ikke kapitalisten med den tykke mave og urkæden over den og med den høje hat på, således som f. eks. tegner Bidstrup plejer at tegne den afskyelige kapitalist; det er den smarte, moderne forretningsmand, der blot forstår at indrette sin verden, sådan at den passer ham bedst, og sådan at den samtidig

også er tålelig og ikke direkte opfordrer til konfrontation.

Der er tale om, at stabiliseringsordningerne er til støtte for u-landenes råvareeksport, ja vel, det er de nok, på den anden side er de det så sandelig også for industri-landenes egne interesser.

Der er tale om, at man samarbejder med én gruppe af lande, men ikke samarbejder med andre lande blandt de lande, der trængte både til disse præferencer og til den støtte, som man også giver til 17 af de mest dårligt stillede inden for AVS-gruppen. Man har ikke taget så væsentlige lande som Indien, Pakistan, Bangla Desh og Sri Lanka med i sine betragtninger. Alene det burde give et og andet at tænke på. Der er altså noget af en del og hersk-holdning over denne aftale.

Helt væsentligt er det for SF's synspunkter, at vi er bekymrede over en integrationspolitik, som her tager et yderligere skridt i integrationsretningen. Vi er bekymrede over, at en væsentlig del af den bilaterale hjælp går over til multilaterale fonds, som vi ikke har herredømme over.

Alt i alt bevirker denne holdning, at vi må afstå fra at stemme, idet vi hverken synes, at aftalen er så god, at vi kan gå ind for den, eller kan undlade at bemærke, at den dog er væsentlig bedre end det, vi havde frygtet, dengang Danmark den 2. oktober tilsluttede sig EF.

Kjeld Olesen (S):

Under debatten i går havde vi et par meningsudvekslinger mellem socialdemokratiet og fremskridtspartiets forskellige repræsentanter, der tillod sig at hævde, at fremskridtspartiets politik var en linje, der kunne gå tilbage til Staunings tid.

I dag har vi fået yderligere en afsløring lagt oven på de afsløringer, der kom frem i går. Behøver jeg at sige, at linjen fra Stauning op til i dag er solidaritet, er solidaritet inden for og uden for grænser, er solidaritet med småkårsfolk og er en solidaritet med dem, der har behov for en håndsrækning. Nu hører vi her hr. Jørgen Junior stå og fortælle, at begrundelsen for, at fremskridtspartiet ikke kan stemme for forslaget, det er, sagt med andre ord, solidaritet